

РЕШЕНИЕ

№ 1176

гр. София, 23.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11317** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от П. Д. К., против Решение № 4053/31.10.2022г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 121-ви състав, постановено по нахд № 4485/2022г.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно, без да се излагат конкретни оплаквания.

Ответникът по касационната жалба – началник сектор към Столична дирекция на вътрешните работи-Отдел „Пътна полиция“, редовно призован не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63в от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна

С Наказателно постановление № 21-4332-019476/28.09.2021г., издадено от началник сектор към Столична дирекция на вътрешните работи-Отдел „Пътна полиция“, на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1000лв., на основание чл.178ж, ал.1, пр.1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, за нарушение по чл.58, т.3 от същия закон.

С обжалваното в настоящето производство съдебно решение, СРС е потвърдил наказателното постановление. За да постанови своя съдебен акт, въззивният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства и въз основа на тях е обосновал правен извод за законосъобразност и правилност на оспореното наказателно постановление.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 121-ви състав е валидно и допустимо. На основание чл.220 от АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

Решението е правилно.

Въззивният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право. Правилно са изяснени фактите по делото, които се споделят и от касационната инстанция.

Изводите на районния съд се възприемат изцяло от настоящия състав.

Съгласно разпоредбата на чл.58, т.3 от ЗДвП, при движение по автомагистрала на водача е забранено да се движи или спира в лентата за принудително спиране, освен при повреда на ППС, както и при здравословни проблеми на водача или пътниците в превозното средство. Санкционната норма на чл. 178ж от ЗДвП предвижда, че водач, който се движи в лентата за принудително спиране по автомагистрала, без да са налице изключенията на чл.58, т. 3 от ЗДвП, се наказва с лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца и глоба от хиляда лева.

По делото и в хода на проведеното административнонаказателно производство е установено, че водачът, на посочената в АУАН дата, се е движил в лентата за принудително спиране по автомагистралата, без да са налице изключенията от забраната на чл. 58, т. 3 от ЗДвП. Извършвайки проверка в рамките на приетите за установени от предходната съдебна инстанция факти и обстоятелства от кръга на подлежащите на доказване, Административен съд София-град приема, че не са налице отменителните основания, предвидени с разпоредбата на чл.348 от НПК, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, V касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА № 4053/31.10.2022г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 121-ви състав, постановено по нахд № 4485/2022г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.